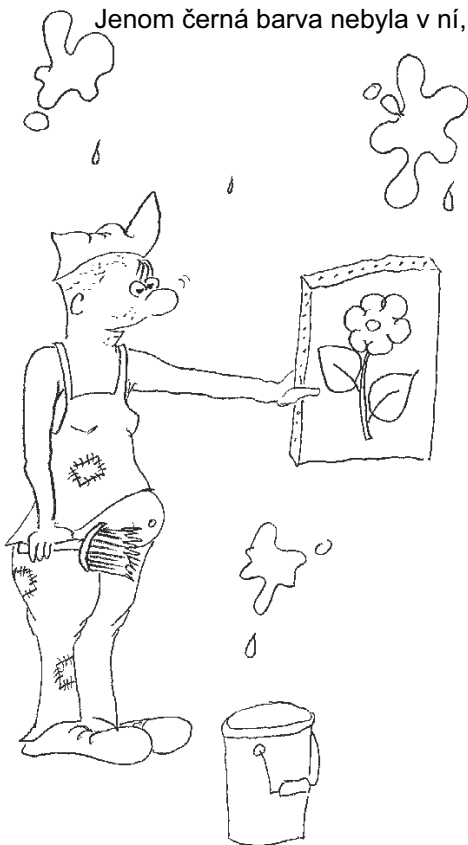

MALÍŘ (Hana HEGEROVÁ)

C **G7**
 1) Přišel malíř otrhaný, měl jenom štětce s paletou,
 Kalhoty měl spravovaný a z vojny bundu stoletou
 Pak napnul plátno srolovaný a stvořil řeku včetně panny,
 Pak na malou pišťalku, panně z obrázku hrál.

Ref.:

C7 **F** **G** **C** **Ami**
 Uměl jednu píseň malovanou, modrou měla z nebe darovanou,
Dmi **G7** **C** **C7**
 Žlutou měla díky pampeliškám, zelenou ji půjčil vodník sám,
F **G7** **C** **Ami**
 Všechno bylo v písni malované, bílé mléko, třešně natrhané,
Dmi **G7** **C**
 Jenom černá barva nebyla v ní, ona špatně zní.

2) Víš jen málo o malířích,
 Jsi jen holka bláznivá,
 Jeho oči neznají hřích,
 A jako kluk se usmívá.
 Víš jen málo o malířích,
 Však říkáme ti,
 Že k vám nezamíří,
 Aby na svou pišťalku,
 Panně z obrázku hrál.

R: Uměl jednu píseň malovanou, ...

3) Chodíš často po výstavách,
 A má to důvod v pozadí,
 Jsi totiž hrozně nedočkavá,
 Kdy se tvůj malíř prosadí,
 A pak tě pozve na vernisáž
 A ty se od něj nehneš
 Jak jeho stráž,
 Bude ti na svou pišťalku,
 Jen a jen pro tebe hrát.

R: Uměl jednu píseň malovanou, ...

FRANKY DLOUHÁN (BRONTOSAURI)

C **F** **C**
 1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
G7 **F** **C**
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
C **F** **C**
 za čas odletěl, každý zapomněl.
G7 **F** **C**

C **G7**
 Ref: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
 po státech toulal se jen sám,
F **C** **G7**
 a že byl veselejší, tak každé měl ho rád.
F **C** **Ami**
 Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
F **G7**
 a každé, kdo s ním chvíli byl,
F **G7** **C**
 tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, noci s písní dál.

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
 jeho srdce spí, tiše smutně spí.
 Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
 farář písni pěl, umíráček zněl.

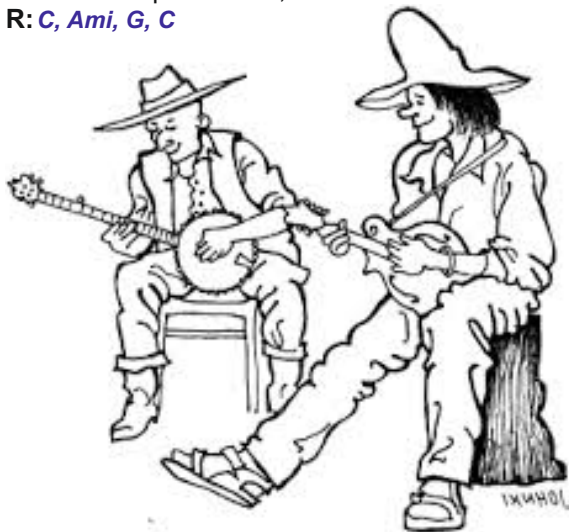
HONZÍK (NEDVĚDI)

1. Prsty otláčený od řemínků, náplast na patách,
prach až pod víčkama, sluncem znavený,
čekaj' na nádražích na lavičkách,
až pojede jim ten správnej vlak.
2. Šátky na krku a širáky a páry těžkejch bot,
podle doby název pionýr či skaut,
co je po jménu, chtěj' na chvilku
si vlastní život do svejch rukou vzít.

R: Přišli zpívat jen a hrát,
trochu si postěžovat,
že se jim moc stejská,
že tak strašně máme práce,
že už nezbyvá nám na ně vůbec čas.

3. Vážný, až by člověk brečel,
čelem do zdi narážej',
potom s natlučeným nosem zase dál,
s léty mnohý člověk pochopí
a radši zapomene to, co tolik chtěl.

R: C, Ami, G, C

ARIZONA

- 1) Projížděl jsem starým Coloradem,
uslyšel jsem výkřik vzdálený,
jel jsem podle hlasu a k mému úžasu,
ležel tam muž koltem skolený.

R: Ruty šuty, Arizona, Texas,
ruty šuty, Arizona má,
jel jsem podle hlasu a k mému úžasu,
ležel tam muž koltem skolený.

- 2) Obrátím ho k sobě obličejem,
poznal jsem v něm svého dvojníka,
jeho tělo bylo probodáno noží,
čerstvá krev mu z rány vytéká.

R: 3) Pravil ke mně hlasem zmirajícím:
Příteli můj, bratře jediný,
byla to léčka, já to nevěděl,
jako starej vůl jsem naletěl.

R: 4) Nechtěj, chlapče, Arizonu znát,
těžký je tam život kovbojů,
musíš umět střilet, holky milovat,
nechtěj, hochu, Arizonu znát.

OVEČKA / Bláznova ukolébavka (Petr NOVÁK)

- 1) Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí,
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zirá zvenčí,
Já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
Zas má bílej plášť a v okně je mříž.

Ref.:

Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát,
Ty mě můžeš hrát, vždyť přijdou se ptát,
Zítra zas přijdou se ptát,
Jestli ty v mých představách, už mizíš.

- 2) Máš má ovečko dávno spát,
Dnes máme půlnoc temnou,
Zítra budou nám bláznů lát,
Že ráda snídáš se mnou,
Proč měl bych jim lhát,
že jsem tady sám,
Když tebe mám rád,
když tebe tu mám.

Ref.: Máš má ovečko dávno spát ...

ZLATOKOPECKÁ / Severní vítr (SVĚRÁK a UHLÍŘ)

- 1) ^C Jdu s děravou ^{Ami} patou, mám horečku ^C zlatou,
^F Jsem ^C chudý, jsem ^{Ami} sláb, nemocen.
^C A hlava mě ^{Ami} pálí a v modravé ^C dáli,
^F Se ^G leskne a ^C třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
 Tam zbytečně budeš mi psát.

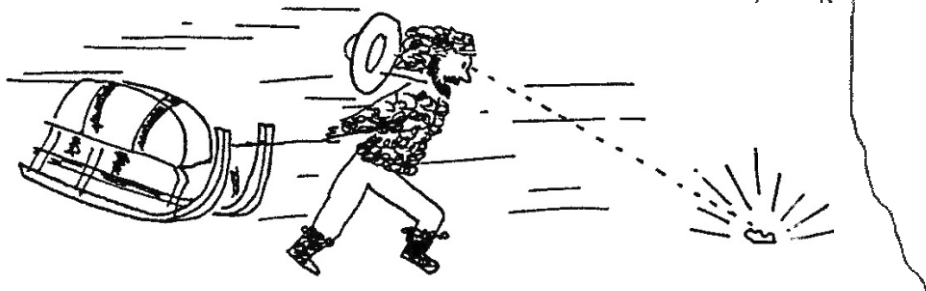
Sám v dřevěné boudě, sen o zlaté hroudě,
 Já nechám si tisíckrát zdát.

Ref.:

^C Severní ^F vítr je ^C krutý, počítej ^G lásko má s tím,
^C K ^F nohám ti ^C dám ^G zlaté ^C pruty, nebo se ^G vůbec ^C nevrátím.

- 2) Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
 Už slyším je výt blíž a blíž,
 Už mají mou stopu už větrí že kopu,
 Svůj hrob a že stloukám si kříž.
 Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,
 A opustil tvou krásnou tvář,
 Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
 A nad hrobem polární zář.

Ref.: Severní vítr je krutý, ...

NAD STÁDEM KONÍ (BUTY)

^D Nad stádem ^{Ami} koní
^{Emi} podkovy ^G zvoní, zvoní
^D černý vůz ^A vlečou
^{Emi} a slzy ^G tečou
 a já vo^Dlám:

Tak neplač můj kamaráde
 náhoda je blbec když krade

Je ^D tuhý jak ^A veka
 a řeka ho zpla^{Emi} ví
 Máme ho ^G rádi
 No tak ^C co
 (no) tak ^G co
 (no) tak ^A co

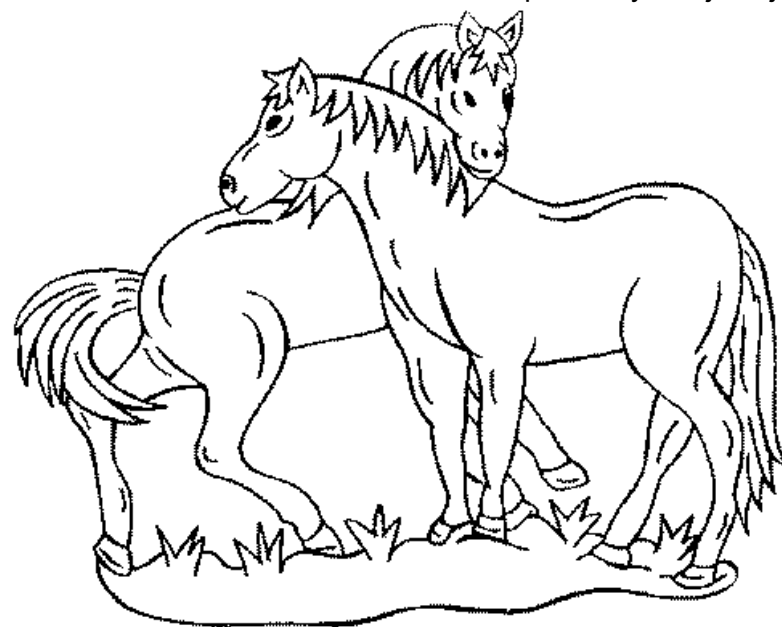
Vždycky si přál
 až bude popel
 i s kytarou, hou
 Vodou ať plavou
 jen žádný hotel
 s křížkem nad hlavou

až najdeš místo, kde je ten pramen
 A kámen co praská. Budeš mít jisto
 Patří sem popel a každá láska
 No tak co
 (no) tak co
 (no) tak co

Nad stádem koní,
 podkovy zvoní zvoní
 černý vůz vlečou a slzy tečou
 a já šeptám

Vysyp ten popel Kamaráde
 do bílé vody vody
 Vyhasnul kotel
 a Náhoda je Štěstí od ^G podkovy

Vysyp ten ^D popel / Heja hej
^A kamará^Gde / Heja hej
 do bílé ^D vody ^A vo^Gdy / Heja hej
 Vyhasnul ^D kotel / Heja hej
 a ^A Náhoda ^{Emi} je / Heja hej
 Štěstí od podko^Gvy / Heja hej

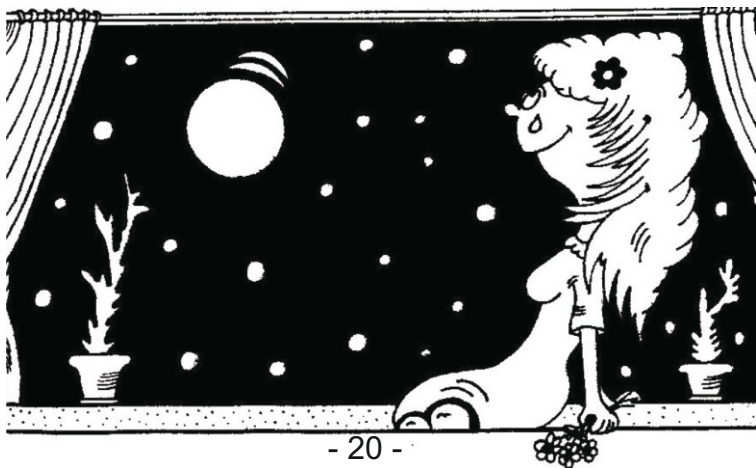
AMERIKA (LUCIE)

Emi

- 1) Nandej mi do hlavy tvý brouky a Bůh nám seber beznaděj.
 V duši zbylo světlo z jedný holky, tak mi teď za to vynadej.
 Zima a promarněný touhy, do vrásek stromů padá déšť.
 Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý, do vlasů mi zabroukej pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,

- 2) Tvoje oči jenom žhavý tóny, dotek slunce zapadá
 Horkej vítr rozezní mý zvony, do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,

- 3) Na obloze křídla tažnejch ptáků, tak už na svý bráchy zavolej.
 Na tváře ti padaj slzy z mraků a Bůh nám sebral beznaděj.
 V duši zbylo světlo z jedný holky, do vrásek stromů padá déšť.
 Poslední dny, hodiny a roky, do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,

VŠECHNO NEJLEPŠÍ (NEDVĚDI)

E

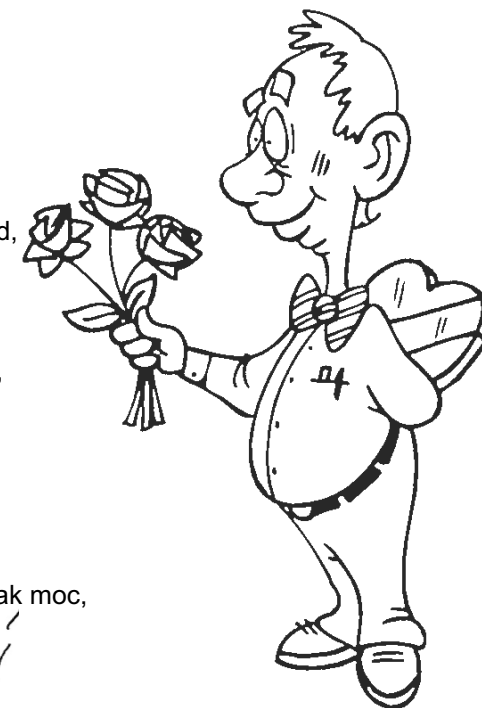
1. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám,
 proč za záda schovávám květ,
 dvakrát jsem dneska si ruce myl,
 abych popřál ti k věnečku let.
 2. Nastav pusu a do vázy kytku dej,
 postav na kafe, dva cukry mám rád,
 koupil jsem "Člověče, nezlob se",
 budu do rána bláznit a hrát.

- R: Tak všechno nejlepší, zdraví a tak,
 ať všechno ti jde tak, jak chceš,
 sám nejlíp víš, co se má ti přát,
 a nám stačí, že žiješ, že jseš.

3. Hele, neděkuj, kytky není až zas tak moc,
 to, co uvnitř mám, neumím říct,
 jako kostky je život, jak den a noc,
 věčně střídá se mít-nemít nic.

R: E - A - H7 - E

R: 3x

ČERVENÁ SE LINE ZÁŘE

E A E A
 Červená se line záře,
 E7 A E7 A
 červená se line záře,
 A E7 A7 E7 A
 oheň, oheň, hřeje ruce, barví tváře.

E A E A
 London's burning, London's burning,
 E7 A E7 A
 fetch the engines, fetch the engines.
 A E7 A7 E7 A
 Fire fire, fire fire ! Pour on water, pour on water !

DVĚ BÁBY (SPIRITUAL KVINTET)

1) Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
Všichni se rvou a duši dávám všanc,
A za pár šestáků vás prodáv věřte mi,
Už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref.:

Čas žádá svý a mě se krátí dech,
Když před kaplí tu zpívám na schodech,
Svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
Už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2) Po jmění netoužím,
jsme tu jen nakrátko,
I sláva je jak dým,
jak prázdný pozlátko,
Já koukám do vobлак,
až anděl kejvne mi,
Už víc nechci mít
domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

3) Říkám Good Bye
světskému veselí,
Těm co si užívaj,
nechci lízt do zělí,
Jsem hříšná nádoba,
však spása kyne mi
Už víc nechci mít
domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

4) V určenej čas
kytara dohraje,
Zmlkne můj hlas
na cestě do ráje.
O tomhle špacíru,
noc co noc zdá se mi.
Už víc nechci mít
domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

CHODÍM PO BROADWAYI (americká lidová)

1) [:Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,:]
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
singi jou jou jupí jupí jou.

2) [:Moje černé děti mají stále hlad,]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

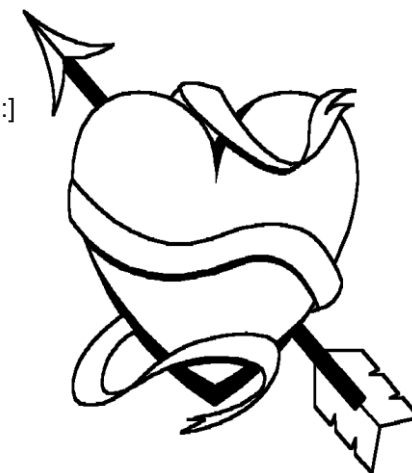
R:

3) [:Práci nedostanu, černou kůži mám,:]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

4) [:A já pevně věřím, že zas přijde den,:]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černoch svoboden.

R:

ČERVENÁ ŘEKA

1) Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.

2) Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřavý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.

3) Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

4) Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

5)=1)

6)=2)

7) Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

PŮLNOČNÍ (Václav NECKÁŘ)

D **G**
1) Jedu domů po trati, jedu přes kopce,
D **G**
 za okny padá, padá sníh, budou Vánoce,
D **G**
 chmury, trable, starosti, nechal jsem ve městě.
D **G**
 už slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele,
D **Hmi** **G**
 aleluja, alelu - ja.

2) Ježíš na kříži ztrápený
 občas se usměje,
 na ty, co v zázrak uvěří,
 na ty co zpívají, aleluja, aleluja.

D A Hmi G

R: Beránku náš na nebesích,

D A C

stůj při nás, až přijde tma,

D Hmi G

aleluja, alelu - ja.

3) Stojím v prázdném kostele,
 hvězdy nade mnou,
 z kříže zbyl jenom stín,
 ale přesto slyším aleluja, aleluja.

D A Hmi G

R: Beránku náš na nebesích,

D A C G

stůj při nás, až přijde tma,

D A Hmi G

beránku náš na nebesích,

D A

neopouštěj nás,

C G

až začnem se bát, bát.

D Hmi G D

Aleluja, alelu - ja, aleluja,

Hmi G D

alelu - ja, aleluja.

NARODIL SE KRISTUS PÁN

C D G C G D G
 Narodil se Kristus Pán, veselme se,
G G7 C G C F C G7 C
 z růže kvítek vykvét nám, radujme se.

R.

C G C G C
 Z života čistého, z rodu královského,
F Dmi C Dmi C G7 C
 nám, nám narodil se.

Jenž prorokován jest, veselme se,
 ten na svět poslán jest, radujme se.

R.

Člověčenství naše, veselme se,
 ráčil vzít Bůh na se, radujme se.

R.

Goliáš oloupen, veselme se,
 člověk jest vykoupen, radujme se.

R.

POVĚSTE HO VEJŠ

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálo a před saloonem stál
 v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých
 klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením.
 I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl
 neúprosným hlasem rozsudek:

- 1.** Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
Emi **G** **D**
Ami **Emi** **D** **Emi**
 pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.
- 2.** Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
 pověste ho, že byl líný a tak trochu dobrodruh.
- *:** Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
Emi **G** **D**
Ami **Emi** **C** **H7** **Emi**
 za to, že neoplýval krásou a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
G **D** **Ami** **H7**
 do mejch snů se dívám zdáli a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3. = 1.

- 4.** Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
 za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5. = 1.

- 6.** Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

***:** Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám, a pak se oženil a pak se usadil a žil.

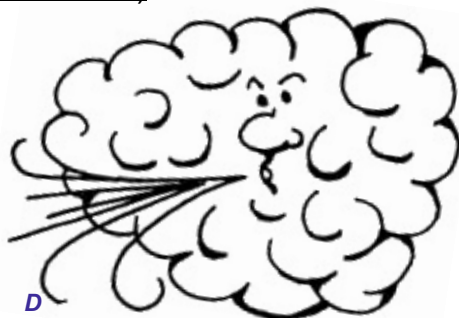
R: Nad hlavou jen slunce pálí,

7. = 1.

TEREZA / OSAMĚLÝ MĚSTO (RYVOLOVÉ)

- 1) Ten den co vítr listí z města svál,
Můj džíp se vracel jako by se bál,
Že asfaltový moře odliv má,
A stáj, že svýho koně nepozná.

Ref.: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mě Terezo řekla, že ráda mě máš,
Tenkrát ptal jsem se Terezo, kolik mi polibků dáš,
Naposled, naposled.

- 2) Já z dálky viděl město v slunci stát,
A dál jsem se jen s hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic,
Proč jsou v ulicích auta, jinak nic ?

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

- 3) Do prázdných beden zotvíranejch aut,
Zaznívá odněkud něžnej tón flaut,
A v závějích starýho papíru,
Válej se černý klapky z klavírů.

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

- 4) Tak loudám se tím
hrozným městem sám,
A vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s tou prázdnou ulicí,
A osamělý město mlčí.

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

CESTA (KRYŠTOF a Tomáš KLUS)

- 1) Tou cestou,
tím směrem prý bych se dávno měl dát.
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,
Kus něhy ti za nehty slíbí a dají
2. Víc síly se prát,
na dně víc dávat než brát.
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
Donutí přestat se zbytečně ptát.

RŮŽE Z PAPIRU (NEDVĚDI)

- 1) Do tvých očí jsem se zbláznil
a teď nemám nemám klid,
hlava třeští, asi tě mám rád.
Stále někdo říká, vzbud' se, věčně trhá nit,
Studenou sprchu měl bych si dát.
- R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis jí do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

- 2) Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš.
Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

2x R:

- R: Jestli se blíží k cíli
Kolik zbývá víry, kam zvou
Svodidla, co po tmě mi lžou?
Zda couvám zpátky
A plýtvám řádky, co řvou
Že už mi doma neotevrou
3. Nebo jít s proudem
Na lusknutí prstu
se začít hned smát,
Mít svůj chodník slávy
a před sebou davy
A přes zkroucená záda
být součástí stáda
4. Ale zpívat a hrát,
kotníky líbat, a stát
Na křídlech všech slavíků,
a vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát
- R: (2x)

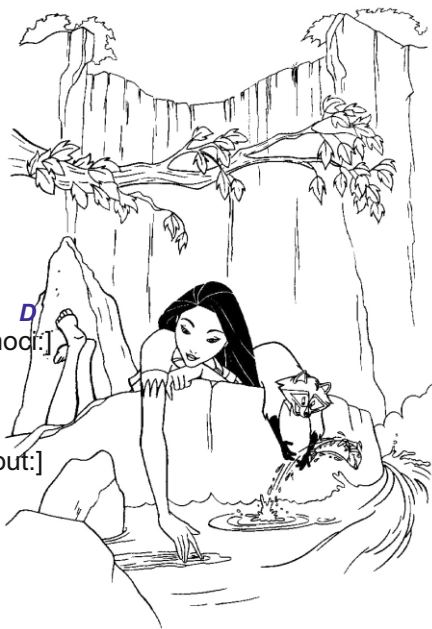
NIAGÁRA (americká lidová)

- D** **A7**
 1) Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
 D
 na svou první lásku vzpomíná.
 A7
 Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
 D
 až jim půlnoc spadla do klína.

R: Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,
 D7 **G** **D** **A7** **D**
 [:komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci:]

- 2) Střemhlav do propasti padá proud,
 na něm vidím tebe děvče plout,
 [:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:]

R:
 3) Osud tvrdou pěští, zničil lidské štěstí
 i ten nejkrásnější jara květ
 i ten kvítek jara vzala Niagára
 a nevrátí jej nikdy zpět.

TÁBOROVÁ SKLÁDANKA

- G** **Am** **G**
 1. Tak od dneška vím, jak důležité je být tady s vámi,
 Am **G**
 jak voní les a chutná čaj s jehličím.
 D
 Všechno tak krásné, krásné se zdá,
 Em **C**
 jenom ten čas moc utíká.
 G **Am** **D**
 Toulavé dálky, písnička hezká, nekonečná.
 C
 2. Tak už to končí, pitomej čas, musíme jít.
 Budem se loučit, už se nám stýská, tak nashledanou.
 Stisknem si ruce, setřeme slzy,
 snad uvidíme se hodně brzy.
 Tak zase za rok budem tu společně zpívat a hrát.
 3. Tak vám všem dík, není to lehké, jen pro nás tu být.
 O nás se bát, takových starostí kvůli nám mít.
 Snad se to zdá, nebo naposledy,
 ulehnem dnes do své chajdy.
 A budem snít ten nejhezčí sen co může být, táborový

HOLUBÍ DŮM (Jiří SCHELINGER)

- Emi** **D** **C** **ptákům** a **H** **zvlášť** holubům **Emi**
 1. **Emi** **stá** **D** **val** v **C** **údolí** **H** **mém** starý **Emi** **dům**
 C **ptá** **ků** **C** **houf** **zalétal** **D** **ke** **krovům** **C**
 Emi **měl** **D** **jsem** **C** **rád** holubích **H** **křidel** **šum** **Emi**
 2. Vlídna dívka jim házela hrach
 mávání perutí víří prach
 ptáci krouží a neznají strach
 měl jsem rád starý dům jeho práh
R: Hledám **C** **dům** holubí **D**
 kdopak **G** **z** vás cestu **Emi** **ví**
 míval **Ami** **stáj** roube **D** **nou** bílý štít **G**
 kde je **C** **dům** holubí **D** **a** ta **C** **dívka** kde **Emi** **spí**
 vždyť to **Ami** **ví** že jsem **H** **chtěl** pro ni **Emi** **žít**
 3. Sdílný déšť vypráší okapům, bláhový kdo
 hledá tenhle dům, odrůstáš chlapeckým
 střevícům, neslyšíš holubích křidel šum
 4. Nabízej úplatou cokoli nepojíš cukrových
 homolí, můžeš mít třeba zrak sokolí
 nespatříš ztracené údolí

PROTESTSONG (Daniel LANDA)

- F** **Ami** **F** **C**
 S bezmocí otroků pouta schovává občan svobodný, klopí zrak k zemi
F **Ami** **F** **C**
 A ještě pálí jizva krvavá, oči se otevíraj s obtížemi.
F **Ami** **F** **C**
 V zajetí předsudků láska uvažá, hledáme rozdílné namísto sjednocení.
F **Ami** **F** **C**
 Vlastní tíha zas nás dopadá, je tolik smutných očí v té naší zemi.
F **Ami** **F** **C**
 Hledajíc protivníka stavíme barikády, viníme ostatní, sami tak čistí.
F **Ami** **F** **C**
 Co všechno dáme za naše kamarády? Kterí to vlastně jsou? Nejsme si jistí.
C
R: Král je klaun a klaun je králem, pískot nese se znuděným sálem.
G
 A tak pýcha vládne sama mase, nežijeme, přežíváme, popereme se tu zase.
Dmi **Ami**
 Ze lva se stal pejsek na řetězu, slintá, čeká na odměnu od vítězů.
C
 Král je klaun . . .
 Je všechno v pořádku v tom našem okolí, pod teplou peřinou dobře se chrní.
 Co bolí druhé, nás přece nebolí. Tak zbylo z růží jenom trní.
R: Král je klaun a klaun je králem,